

Caspar Mauritius

Programma Quo Rector Universitatis Rostochiensis Casparus Mauritius Theol. D. P. P. & Superint. Ad Exequias Quas Matronae ... Mariae Mützings/ Moestissimus Viduus Vir ... Dn. M. Ulricus Amsel, ad D. Mariae Cantor ... Hodie ... parat Omnes omnium ordinum Cives Academicos ... invitat

Rostochii: Kilius, 1656

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn77049272X>

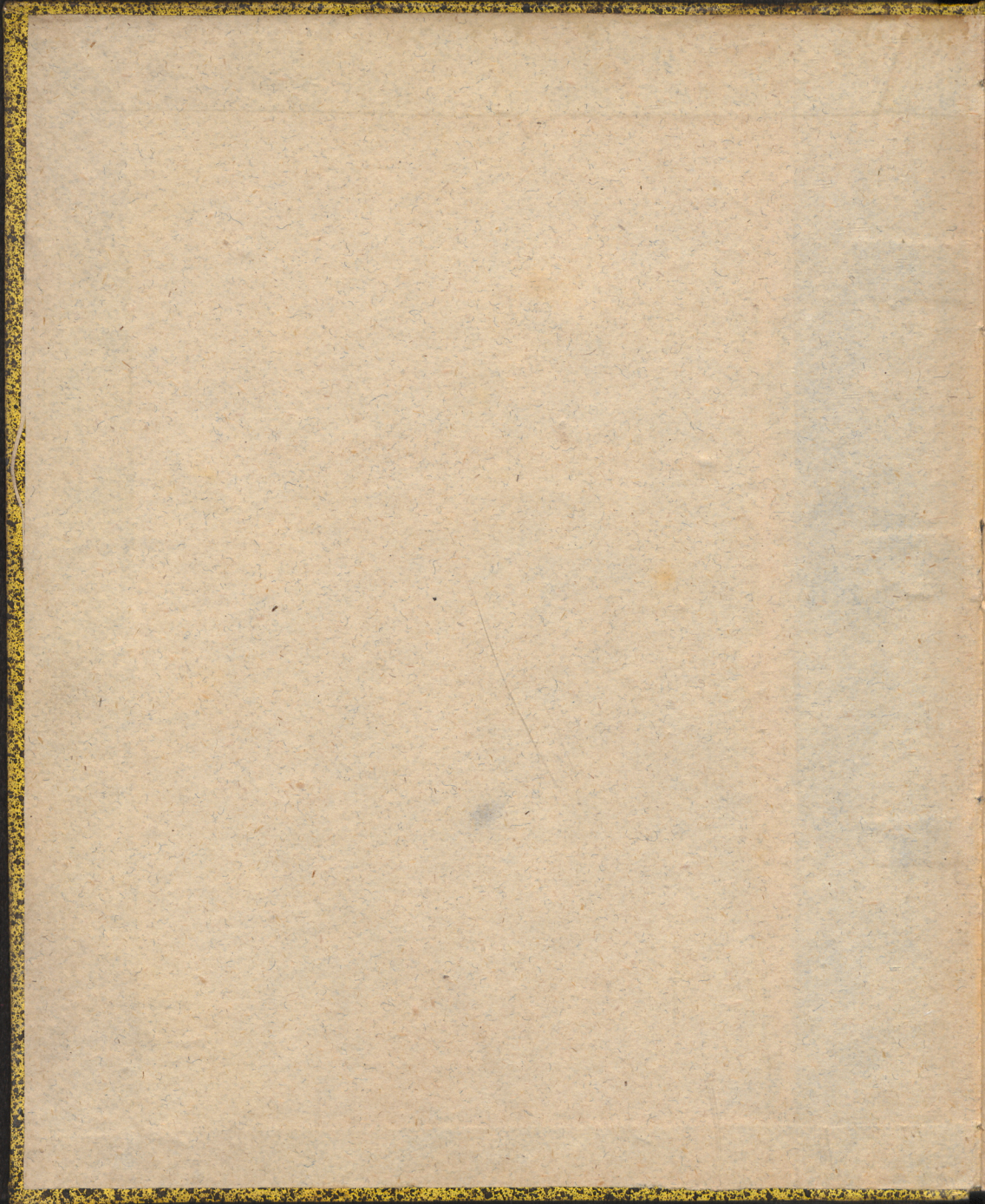
Druck Freier Zugang

Mauritius, C.,
in
M. Mützing.

Rostock, 1656.

8.

174

PROGRAMMA

^{Quo}
RECTOR UNIVERSITATIS
ROSTOCHIENSIS

CASPARUS MAURITIUS

Theol. D. P. P. & Superint.

Ad Exequias

^{Quas}
Matrona laudatissima

MARIAE *Mützing* /

Moestissimus Viduus

Vir Clarissimus

DN. M. ULRICUS AMSEL,

ad D. Mariæ Cantor

meritissimus

Hodiè hora prima in Æde Nicolaitana
parat

Omnes omnium ordinum *Cives* Academi-
cos ea, qua par est, diligentià invit.

ss (o)

ROSTOCHII, Typis Hæredum NICOLAI KILII
Acad. Typogr. Anno 1656.

Redit per DEI gratiam tempus, quo memoria recolitur Dominici adventus. De primo Christi adventu nuper audivimus, & humilitatem procedentis mirati sumus, non in curribus & in equis, nec in frœnis argenteis aut sellis auro tectis, sed humilis a selli tergo sedentis. De secundo proximè acturi, DEO volente, sumus. Utriusq; meditatio ad pietatem stimulus & contra quasvis ærumnas salutare pharmacum est. Qui persuasus est, Christum venisse pauperem, justum, Salvatorem, non in caducis hujus mundi bonis proram felicitatis puppimq; constituet, non in iustitiæ ministerio ornatam iusticia Messiaë animam addicet, non in vitiorum & damnationis æternæ barathrum se præcipitabit, unde beneficio OPTIMI MAXIMI SALVATORIS est potenter extractus. Qui credit, venturum ad Judicium Regem Messiam, & eo quidem tempore venturum, quo minimè de ejus adventu cogitat immersus profundo somno mundus, semper ad excipiendum tantum Regem se præparabit, memor illius Hieronymi Comment. in Matth. *Sive comedam, sive bibam, sive aliquid aliud faciam, semper vox illa videtur sonare in auribus meis: Surgite mortui & venite ad judicium. Quoties diem judicii cogito, toties corpore & corde contremisco. Si qua presentis vitæ est letitia, ita agenda est, ut nunquam amaritudo futuri judicii recedat à memoria.* Rursus non angetur animo ob peccata & hujus vitæ ærumnas, qui fide amplectitur Messiam

Messiam propter nos pauperes pauperem factum, ut
ipsius divinissimis & nunquam desituris thesauris di-
tesceremus; pœnas peccatis nostris debitas pertulisse,
exactissimam Legi divinæ obedientiam præstitisse, ut
nos ipsius satisfactione & merito justii constituere-
mur; à DEO desertum & omni auxilio destitutum, ut
opitulari nobis potenti brachio & omnis generis ad-
versitates propulsare atq; arcere à nostris cervicibus
posset; deniq; rediturum ad judicium, ut plenè devi-
ctis prostratisq; omnibus hostibus peccato, Satana,
morte, gehennâ, mundo æternos cum Ipso triumphos
agamus. Absq; hac spe esset, miserissimi mortalium,
quos quidem terra fert, essemus. Terram incolunt
Pagani, Muhammedani, Epicuræi, Christiani. Mi-
nima eaq; infelicissima portio nos sumus Christiani, si
cum aliis conferamur. Quæ sit proportio partium
terræ, in quibus vivunt Pagani, Muhammedani &
Christiani, si quis scire desiderat, adeat Brerewodi
Scrutinium religionum. Verba ejus capite quinto hæc
sunt: *Quod si notum orbem in triginta aequales partes di-
viserimus, Christianorum pars habebit se tanquam quinque,
Muhammedanorum tanquam sex, Idolorum (Paga-
norum) ut novendecim. Dispersos per Africam & Asiam
(Christianos non traho ad numerum, tum quod exiguus sit
eorum numerus, si cum Muhammedanis & Paganis illa-
rum partium, sub quorum dominio gemunt, conferantur;
tum quod plurimi Muhammedani inter Christianos in Eu-
ropa inveniantur, quos etiam in rationem venire nolui.*

ET praesupposito, Europam, Africam, Asiam, Americam, habere se invicem tanquam unum, tria, quatuor, septem, inveniemus, Christianos possidere terræ habitata partem circiter sextam, Muhammedanos quintam, Paganos duas tertias. Quod si continens Australis seu Antarticus ejus est amplitudinis, ut nostro continenti respondeat, necessario sequetur, Paganos reliquas religiones infinitis modis superare. Hæc ille. Quantula ergo terræ portio sumus Christiani? Quantulus est grex Christianorum, verorum, si Hypocretæ & Epicuræi, qui Christianorum miscentur cæteribus, demantur? Neq; tantum terrarum aspectu despreti sumus, verum etiam calamitatum. Pagani, Muhammedani, Epicuræi mundi amicitia florent, nec peccatorum serio sensu tanguntur, non odia, exilia, martyria religionis causa sustinent. At veri Christiani mundi *καταφύγιον καὶ ἀσπίδα* reputantur. Non tamen animis vincuntur, sed spe futuræ felicitatis, quam repræsentabit secundus Domini adventus, afflictiones quascunq; superant, & illud piè cogitant: Non si malè nunc, & olim fuerit. Hæc consolatio in mediis hujus vitæ angoribus doloribusq; sustentavit piè defunctam, ad cujus exequias vos, Academici Cives, nunc invitamus. Sustinuit illa morbum diuturnum, validè eam exercuerunt symptomatum hostiles insultus. Cæterum omnes fregit hostes defixa in gloriosum Christi reditum cogitatio, quam præclare Bernhardus exprescit, *Quanta, inquit, erit illa gloria, quam ineffabilis exultatio, quando creator*
Univer-

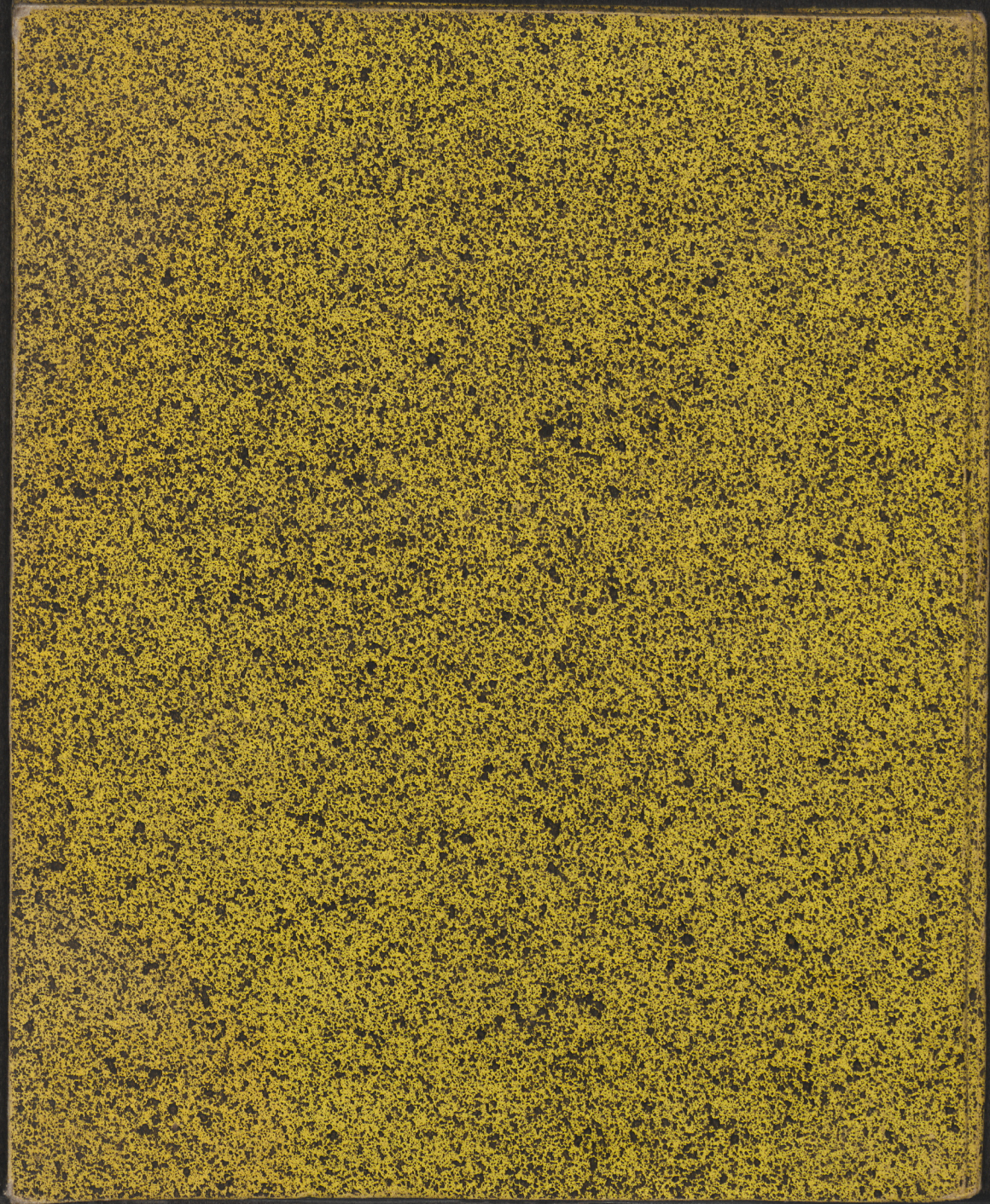
Universitatis, qui pro animabus sanctificandis humilis ante venerat & occultus, pro te glorificanda, ô misera caro, sublimis veniet & manifestus, non jam in infirmitate, sed in gloria & majestate sua: tunc implebuntur desideria nostra, & plena erit majestate omnis terra.. Nata est Gustrovii Anno tertio supra millesimum sexcentessimum, Patre Viro primariæ dignationis Marco Muzing Hasslo, Cive Cerevisiario & Negotiatore Gustroviensi; Matre Fœmina ornatissima Anna Vermöllen, ex antiqua familia der Vermöllen oriunda: & quia juxta nobiscum omnibus originaria late infecta nata est, per baptismi lavacrum regenita atq; à peccati sordibus purgata & abluta est. In piissimorum parentum sinu adolevit, & virtutes, quæ sexum fœmineum ornant, pietatem & pudicitiam, quæ ipsam postea conspicuam reddiderunt, à teneris fideliter addidit. Postquam vigesimum ætatis annum attigit, felici matrimonio juncta est Viro integerrimo Andrea Ratten, Civi Gustroviensi, & Amplissimi ejus Civitatis Senatus Molendinorum Inspectori. In hoc conjugio mater divina benedictione facta est Filiolæ Elisabethæ, quam Anno M. DC. XXXIX. grassantis pestis sævitia sustulit. Præcesserat Pater, postquam hoc conjugium svavi piaq; conjugum concordia durasset. Expleto viduitatis anno, cum res œconomicæ maritum flagitarent, denuo ad matrimonium animum appulit, & thori socium elegit, Virum Eximium & Clarissimum Dn. M. Ulricum Amselium, tunc temporis Scholæ Gustroviensis,

nunc Rostochiensis Collegam & ad D. Mariæ Cantorem meritissimum, Amicum pl. colendum. Consummatum hoc matrimonium est Anno M. DC. XXII. duodecimo Februarii die, & viginti novem annos demtis mensibus duobus laudanda pietate conjugum & concordia duravit. Felix & fecundum fuit gemina prole, altera virilis, altera muliebris sexus. Filium peperit Ulricum, nunc J. U. Cand. & Amplissimi Senatus Rostochiensis electum Fiscalem & superioris Judicii Procuratorem dignissimum, qui Matri desideratissimæ supremum officium lugens præstat. Secuta est Filia Maria, quæ, postquam domicilium mutassent Parentes & propter bellicas tempestates Rostochium concessissent (quod factum est anno M. DC. XXXII) peste correpta, Anno M. DC. XXXIX. extincta & in templo Nicolaitano una cum sorore uterina humata est. Ex eo tempore valetudine satis prospera usa est, donec superioris anni mense Julio gravi morbo corripetur, qui quidem per industriam Dnn. Medicorum reprimi non nihil, non tamen opprimere potuit. Subinde enim resumptis viribus maxima molestia piè defunctam afficiebat. Nempe sic solet beare amicos divina clementia. Ego, inquit Filius DEI, quos amo castigo. Pii lacrimæ sunt cibo interdium & noctu. MULTIS afflictionibus excercetur animæ DEO placentes. Aurum argentum & lapides pretiosi igni probantur. Probantur & pii, non ut igni tribulationum consumantur sed ut puriores reddantur. Miramur Senecam

necam natura duce & magistra lib. Cur bonis viris
mala fiant, sic scribentem. Opus est ad notitiam sui ex-
perimento, quid quisq; possit, nisi tentando non didicit. Gu-
bernatorem in tempestate, in acie militem intelligas. Unde
possum scire, quantum ad versus paupertatem tibi animi
sit, si divitiis diffusus? Unde possum scire, quantum ad ver-
sum ignominiam & infamiam odiumq; populare constantia
habeas, si inter plausus senectis, si te inexpugnabilis & incli-
natione quadam mentium pronus favor sequitur? Unde
scis quàm a quo animo laturus sis orbitatem, si, quoscunq; su-
stulisti, vides? Audi vite cum alios consolaberis: tunc con-
spexissem, si te ipse consolatus esses, si te ipse dolore vetuis-
ses. Ad suspicionem vulneris tyro pallescit: audaciter
veteranus cruorem suum spectat, qui scit se sepe vicisse post
sanguinem. Hos itaq; DEUS, quos probat, quos amat,
recognoscit, exercet: eos autem, quibus indulgere videtur,
quibus parcere, molles venturis malis servat. Quare Deus
optimumq; quemq; aut mala valetudine aut luctu afficit?
Quare in castris quoq; periculosa fortissimis imperantur?
Dux lectissimos mittit, qui nocturnos hostes aggrediantur
insidiis, aut explorent iter aut presidium loco dejiciant. Ne-
mo eorum, qui exeunt, dicit: Male de me Imperator meruit,
sed bene judicavit. Idem dicant, quicunq; jubentur pati. Quid
mirum, si dure generosos spiritus Deus tentat: Nunquam
virtutis molle documentum est. Quid miraris bonos viros
ut confirmentur, concuti? Non est arbor solida, nec fortis,
nisi in quam frequens ventus incurSAT: ipsa enim vexatione
constringitur, & radicem certius figit: fragiles sunt, quae
in aprica

in aprica velle creverunt. Pro ipsis ergo bonis viris est, ut
esse interriti possint, multum inter formidolosa versari, &
a quo animo ferre, quæ non sunt mala, nisi malè Justinenti.
Sed ad Amseham redeamus. Indulsere morbi vicissitu-
dines tantū temporis spatium, ut potuerit divina adsi-
stente gratia elapso Julio sacris in æde Mariana interesse
& accipere corporis & sanguinis Dominici Sacramen-
tum. Sed mox rediit morbus majore impetu, ut lectulo
affixa sacra communionem uti necessum habuerit, &
Feria prima adventus sic omnes prostravit vires, ut ho-
ra XI. vespertina placide obdormiret & in vera invo-
catione Domini animam Salvatori suo redderet. Cor-
pus expectat resurrectionem, & nobiscum suspirat:
Etiam Veni Domine Jesu. Hæc avulsio optatissimæ
conjugis in magnum luctum Dn. Viduum conjecit.
Minuet luctum recordatio adventus Domini & beata
spes restitutionis omnium. Liberata est piè defuncta
omnibus malis, quæ hic eam exercitam habuerunt.
Hic seminavit cum lacrimis, illic cum jubilatione merit
& manipulos suos portat. A vobis autem, omnium
ordinum Cives Academici, studiosè contendimus, ut
supradicta luctus hujus partem in vos transferatis, & quia
hodiè corpus terræ concredendum est, funus vestra
præsencia condecoretis, simul utramq; Rempublicam
DEO commendatis & horæ decretoriæ semper memo-
res vivatis P. P. sub Sigillo Rectoratus IV. De-
cemb. Anni M. DC. LVI.

Conventus fiet hora prima in Æde Mariana.

necam natura duce & magist
mala fiant, sic scribentem. C
perimento, quid quisq; posset, nisi
bernatores in tempestate, in acie
possum scire, quantum aduersum
sit, si diuitiis diffusis? Unde possu
sum ignominiam & infamiam od
habeas, si inter plausus senescis, si
natione quadam mentium pronus
scis quam aquo animo laturus sis o
stulisti, vides? Audite cum at
spexissem, site ipse consolatus esse
tes. Ad suspicionem vulneris
veteranus cruorem suum spectat,
sanguinem. Hos itaq; DEUS
recognoscit, exercet: eos autem,
quibus parcere, molles venturis m
optimusq; quemq; aut mala val
Quare in castris quoq; periculosa
Dux lectissimos mittit, qui nocte
insidiis, aut explorent iter aut pro
mo eorum, qui exeunt, dicit: Ma
sed benè iudicauit. Idem dicant. qu
mirum, si durè generosos spiritus
virtutis molle documentum est.
ut confirmentur, concuti? Non e
nisi in quam frequens ventus incu
constringitur, & radicem certius

tr bonis viris
notitiam sui ex
on didicit. Gu
ntelligas. Unde
tem tibi animi
antum aduer
lare constantia
nabilis & incli
nitur? Unde
s, quoscunq; su
eris: tunc con
dolore vetuis
it: audaciter
cepè vicisse post
t, quos amat,
algere videtur,
Quare Deus
t, luctu afficit?
imperantur?
aggrediantur
o deijciant, Ne
operator meruit,
ntur pati. Quid
nt: Nunquam
aris bonos viros
da, nec fortis,
nim vexatione
piles sunt, qua
in aprica

